

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.086 van 15 januari 2004
in de zaak A. 71.164/VII-25.107.**

In zake : Guy POPELIER,
 wonende te WOMMELGEM,
 Autolei 351

tegen :

de Provinciale Raad van de Orde van Geneesheren van Antwerpen,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LAMBERT
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy POPELIER op 20 september 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing die door de Provinciale Raad van de Orde van de Geneesheren van Antwerpen werd genomen waarbij aan verzoeker de beslissing niet wordt medegedeeld die de Provinciale Raad heeft genomen over de klacht die verzoeker had ingebracht";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 27 november 2001 die de neerlegging van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoeker, die verschijnt in persoon, en van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feitelijke gegevens

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 januari 1996 legt de verzoeker, doctor in de geneeskunde, bij de provinciale raad van de Orde van geneesheren van Antwerpen een klacht neer tegen een andere geneesheer.

1.2. Op 25 juli 1996 deelt de voorzitter van de provinciale raad aan de verzoeker mee dat aangaande diens klacht een beslissing werd genomen, doch dat het de raad niet toegelaten is die beslissing aan de klager mee te delen, "daar dit door de huidige wetgeving niet toegelaten is".

1.3. De verzoeker vraagt op 16 augustus 1996 aan de voorzitter van de provinciale raad om deze beslissing te herzien.

1.4. Op 18 september 1996 antwoordt de voorzitter van de provinciale raad hem dat de raad "zijn eerder genomen beslissing dient te handhaven en dus geen gunstig gevolg aan uw verzoek kan geven".

Voor de motivering verwijst de brief naar "de nota van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren, die in bijlage is toegevoegd";

2. Rechtspleging

Overwegende dat in het verzoekschrift als verwerende partijen worden aangewezen de Orde van de geneesheren, de provinciale raad van de Orde van geneesheren en de minister van volksgezondheid; dat het auditoraat alleen de provinciale raad van de Orde der geneesheren van Antwerpen als verwerende partij in de zaak heeft betrokken; dat de provinciale raad vraagt buiten de zaak te worden gesteld; dat hij, samen met de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord, argumenteert dat de nationale raad van de Orde der geneesheren in de zaak moet worden betrokken, voornamelijk omdat de bestreden beslissing is gesteund op een algemene nota van de nationale raad;

Overwegende dat de bestreden beslissing genomen is door de provinciale raad van de Orde der geneesheren, als orgaan van de Orde der geneesheren, publiekrechtelijke rechtspersoon (artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren); dat de Orde der geneesheren overeenkomstig artikel 3 van het genoemde koninklijk besluit nr. 79 in rechte optreedt via de nationale raad, vertegenwoordigd door de voorzitter; dat in principe dus, naast de provinciale raad, die als auteur van het bestreden besluit best bij de zaak wordt betrokken, ook de Orde zelf, vertegenwoordigd door de nationale raad, als verwerende partij had moeten zijn aangewezen; dat evenwel hierna zal blijken dat alleen de bevoegdheid van de Raad van State in deze zaak aan bod komt; dat de tussenkomst van de nationale raad van de Orde niets wezenlijk kan bijbrengen aan de oplossing van de zaak; dat het proceseconomisch dan ook niet verantwoord is om de debatten te heropenen, en het hele geding te herbeginnen om de nationale raad van de Orde der geneesheren in de zaak te betrekken; dat de minister van volksgezondheid vreemd is aan de zaak en derhalve terecht niet als verwerende partij in de zaak werd betrokken;

3. Bevoegdheid van de Raad van State

3.1. Overwegende dat ambtshalve dient te worden onderzocht of de voorliggende vordering niet tot de bevoegdheid van de rechterlijke orde behoort; dat de verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing een bestuurshandeling is, uitgaande van een administratieve overheid, en dat daarom de Raad van State ter zake bevoegd is; dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden dat de bestreden akte niet griefhoudend is, doch een louter

materiële handeling uitmaakt die geen wijziging van de rechtsorde beoogt; dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord aanvoert dat door de bestreden beslissing de klager het recht wordt ontnomen de beslissing van de provinciale raad te kennen, zodat hij in rechtsonzekerheid blijft; dat dezelfde partij in haar laatste memorie nog doet gelden dat de bestreden beslissing niet een beschikking in een individuele afgeronde tuchtprocedure is; dat hij vervolgens aanvoert dat de bestreden beslissing gesteund is op een verordenende nota van de nationale Orde der geneesheren;

3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing onafscheidelijk verbonden is met een tuchtprocedure die op klacht van de verzoeker werd gevoerd tegen een collega-geneesheer; dat die tuchtprocedure verloopt overeenkomstig het koninklijk besluit nr. 79 van 10 november 1967; dat artikel 13 van dat koninklijk besluit bepaalt dat de raad van beroep bevoegd is om kennis te nemen van het hoger beroep tegen de beslissingen van de provinciale raden; dat artikel 23 van hetzelfde koninklijk besluit bepaalt dat in laatste aanleg genomen beslissingen van de provinciale raden of de raden van beroep, voor het Hof van Cassatie kunnen worden gebracht wegens overtreding van de wet of wegens schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven formaliteiten; dat de Raad van State bijgevolg, op grond van die uitdrukkelijke wettekst, niet bevoegd is om in dergelijke tuchtprocedures tussen te komen, en derhalve evenmin om over voorliggend geschil een uitspraak te doen; dat de vordering bijgevolg moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijftien januari tweeduizend en vier, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.